

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 และเพื่อทดสอบความสอดคล้องของความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาในระดับสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

ระยะที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

ระยะที่ 3 การทดสอบความสอดคล้องความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะสมรรถนะหลักผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ระยะที่ 1 ศึกษาในระดับสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

1. วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2
2. เป้าหมาย ระดับสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2
3. แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร งานวิจัย บทความทางวิชาการ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
4. ระยะเวลาดำเนินการ ระหว่าง เดือน ธันวาคม 2559 ถึง กุมภาพันธ์ 2560
5. วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดองค์ประกอบเพื่อสร้างกรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 โดยวิธีการ ดังนี้

5.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาตัวบ่งชี้จากตำรา และเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งและต่างประเทศ เพื่อนำแนวคิดที่ได้มาสังเคราะห์ สรุปเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

5.2 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหาร โดยการศึกษาจากตำรา เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้น นำแนวคิดที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และการวัดสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่ามี องค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำผู้บริหาร

5.2.1 สมรรถนะหลัก มีองค์ประกอบย่อยอีก 5 องค์ประกอบ ได้แก่

5.2.1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์

5.2.1.2 บริการที่ดี

5.2.1.3 การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

5.2.1.4 การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม

5.2.1.5 การทำงานเป็นทีม

5.2.2 สมรรถนะประจำผู้บริหาร มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

5.2.2.1 วิสัยทัศน์

5.2.2.2 ภาวะผู้นำ

5.2.2.3 การวิเคราะห์

5.2.2.4 การสื่อสารและการจูงใจ

5.2.2.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ผลที่ได้รับ ได้องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย การวัด กรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่างกลุ่มที่ 2

ระยะที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

1. วัตถุประสงค์ พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

2. เป้าหมาย กำหนดตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 เบื้องต้น ในแต่ละองค์ประกอบ และความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน

4. ระยะเวลาดำเนินการ เดือน พฤษภาคม -มิถุนายน 2560

5. วิธีดำเนินการ ในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In- depth interview) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ โดยการพิจารณาคัดเลือกจากบุคคลที่มีลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ตามสาขาอาชีพหรือประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน (Homogeneous Group) และเกี่ยวข้องกับการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และให้ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย

5.1.1 นักวิชาการที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีผลงานการวิจัยเอกสาร ตำรา หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะผู้บริหาร

5.1.2 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.1.3 ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำเอกสารการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน แล้วพิจารณาตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีสาระสำคัญที่ได้

จากการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของกรอบแนวคิด และ ร่างตัวบ่งชี้มากำหนดเป็นแนวคำถาม 2 ประเด็นได้แก่

1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ด้านสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำผู้บริหาร ควรมีการเพิ่มเติมจากที่ผู้วิจัยนำเสนออะไรบ้าง

2. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงสมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใดและมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่อย่างไร

จากนั้นผู้วิจัยได้นำร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของข้อคำถาม พร้อมปรับปรุงและจะดำเนินการจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ทำการศึกษาล่วงหน้า หนึ่งสัปดาห์ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ต่อไป

5.3 ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 20 คน ตามแนวคำถามที่กำหนดไว้ ภายใน 2 เดือน

5.4 ผู้วิจัยสรุปประเด็นความคิดเห็นด้วยการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ดังกล่าว จากนั้น นำผลการพิจารณาร่วมกับตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และปรับปรุงหรือเพิ่มเติมตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ ให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด พร้อมนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบต่อไป

6. ผลที่ได้รับ ได้ตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบและความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ที่สมบูรณ์

ระยะที่ 3 การทดสอบความสอดคล้องความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 กับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบยืนยันตัวบ่งชี้และความสอดคล้องของความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ที่ได้สร้างและพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. เป้าหมาย กำหนดความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

3. ระยะเวลาดำเนินการ เดือน กรกฎาคม 2560

4. เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 และสร้างเครื่องมือตามกรอบโครงสร้าง โดยใช้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์สอบถามความคิดเห็นเพื่อเป็นการยืนยันจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 จากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 จำนวน 540 คน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2560)

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 จำนวน 300 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้แนวคิดของ แฮร์ (Hair, 2006) ซึ่งเสนอว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ ต้องมีขนาดอย่างน้อย 20 เท่าของตัวแปรที่จะศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้ 30 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา โดยงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนตัวแปรที่จะศึกษาทั้งหมด 10 ตัวแปร ดังนั้น จึงได้เท่ากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 กลุ่มตัวอย่าง และทำการสุ่มแบบสัดส่วน โดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ (Proportional Random Sampling) โดยใช้จำนวนประชากรของแต่ละจังหวัดคูณด้วยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วหารด้วยประชากรทั้งหมด เช่น จังหวัดอุบลราชธานีมีประชากรทั้งหมด 216 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดย $216 \times 300 / 540 = 120$ กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายจังหวัด

ที่	จังหวัด	ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	อุบลราชธานี	216	120
2	อำนาจเจริญ	92	51
3	ยโสธร	92	51
4	ศรีสะเกษ	140	78
	รวม	540	300

6. เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

7.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรที่มีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ คือ วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

7.2 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบบลิเคอร์ท และ ได้กำหนดความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับข้อคำถามจะครอบคลุมองค์ประกอบหลักทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะหลักและด้านสมรรถนะประจำผู้บริหาร

7.3 เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของตัวบ่งชี้เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

7.3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ วุฒิกการศึกษา ร.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์) อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างและเนื้อหา

7.3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ วุฒิกการศึกษา ป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์) ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างและเนื้อหา

7.3.3 พระครู วุฒิชรรมบัณฑิต,ผศ.ดร. วุฒิกการศึกษา Ph.D. (Public Administration) ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างและเนื้อหา

7.3.4 รองศาสตราจารย์นพดล จันทร์เพ็ญ วุฒิกการศึกษา วุฒิกการศึกษา ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษา ในการวิจัย

7.3.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ สิงหะเลิศ วุฒิกการศึกษา ปริญญาโท (ประชากรศึกษา) อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาภูมิภาค เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและประเมินผล

7.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยดำเนินการ

7.4.1 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามด้าน ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสม ของข้อคำถามรายข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Consistency : IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 117) ที่ใช้ในกรณีที่เครื่องมือเป็นแบบวัดที่เป็นสเกลระดับว่าเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม รวมทั้งขอข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม จากการพิจารณาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ซึ่งสามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถาม มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับนิยามเชิงปฏิบัติการ หลังจากนั้นได้ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป (นิภัณฑลา ลั่นเหลือ, 2554)

7.4.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try-out) กับตัวแทนผู้บริหาร ท้องถิ่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

7.4.3 จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้ โดยการ หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้วิธี Item Total Correlation ของเพียร์สัน วิเคราะห์ความเชื่อมั่นได้ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้วิธีครอนบาค (Cronbach) พบกว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .908 และนำผล คุณภาพของเครื่องมือที่ทดลองใช้ไปให้อาจารย์ที่ปริญญาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้ ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแบบสอบถามและข้อคำถามก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเชิง ประจักษ์ในขั้นตอนต่อไป ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดตัวแปรที่ใช้ใน งานวิจัย (นิภัณฑลา ลั่นเหลือ, 2554)

7.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือ ประสานงานจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แล้วจัดส่งแบบสอบถามพร้อม หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ถึงผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับ ภายใน 2 เดือน ตามที่อยู่ที่แนบซองติดแสตมป์ไปพร้อมกับแบบสอบถามและได้รับกลับคืนมา 300

ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำตอบ พร้อมลงรหัสกำกับ (Coding) แล้วจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

7.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

7.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ ในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

7.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสม ของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้เพื่อกำหนดในสมการที่จะนำไปทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 (สุทธิรัช คนกาญจน์, 2547, น. 162)

7.6.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโครงสร้างองค์ประกอบและกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อหาน้ำหนักตัวแปรย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้ และทำการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของการวิจัยที่เป็นเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7.6.4 การตรวจสอบความกลมกลืนของผลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งถ้าผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งแรกยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยต้องปรับสมการ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ ดังนี้

7.6.4.1 ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติทางฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าไคสแควร์ มีค่าต่ำมาก หรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไร แสดงว่าข้อมูลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548, น. 149)

7.6.4.2 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-fit Index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อน และหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชัน ความกลมกลืนก่อนปรับโมเดล ค่า GFI หากมีค่าตั้งแต่ .90 - 1.00 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548, น. 149)

7.6.4.3 คำนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index :AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง หากค่า AGFI มีค่าตั้งแต่ .90-1.00 แสดงว่าโมเดล มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7.6.4.4 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่กลมกลืนของโมเดลที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2

ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความกลมกลืนของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สถิติที่ใช้วัดความกลมกลืน	ระดับการยอมรับ
1. ค่าไคสแควร์ (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า p-value สูงกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืน
2. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืน
3. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืน
4. ค่า RMSEA	มีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืน

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *Managing Innovation Integration Technological Market and rganization Change*. By Tidd , : Bessant, J. and Pavitt, K. (2001). Chichesterv : Jon Willey and Sons.

7.6.5 นำผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้อง กลมกลืนของโมเดลมาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือค่า Factor Loading ตามเกณฑ์ดังนี้

- 1 เท่ากับหรือมากกว่า 0.70 สำหรับองค์ประกอบหลัก
- 2 เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 สำหรับองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

8. ผลที่ได้รับ ได้โมเดลความสัมพันธ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตตอนอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2

8.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

8.2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอีสานตอนล่าง กลุ่มที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามหลักเกณฑ์ที่นิยมทั่วไป ดังนี้

8.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (Wiersma,1995)

4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

8.2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Co-efficiency) ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (Wiersma,1995)

0.71 - 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันมาก
0.31 - 0.70	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.01 - 0.30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันน้อย
0.00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์